

نا کامه

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله اتمر
پیڅلیک: سلواغه / کال ۱۴۰۶ لېږدی

Ketabton.com

ناکامه مینه

.....

لیکي پوهه:

سرلیک: **ناکامه مینه**

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ،، اتمر ،،

ابډپټور:

د پڅښتنی ډیزان: ډاکټر معمار حشمت الله ،، اتمر ،،

خپرنډوی:

چاپشمپر: ۳۰

چاپ نیټه: سلواغه / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرنډوی سره خوندي دي، بی اخځ
بنوونې ترې د گټې اخیستنې اجازه نه شته.

ناکامه مینه

.....

لړلیک

چوپیری	سرلیک
۱	پختی.....
۲	بسم الله الرحمن الرحيم.....
۳	لیکي پوهه:.....
۴	لړلیک.....
۵	تران (پیل، شروع، برید).....
۷	د یادښتونو له پاره:.....
۸	تران (پیل، شروع، برید):.....
۴۹	د چاپ شویو کتابونو لېست.....
۵۴	د کار لاندې کتابونو لېست.....
۵۵	د امکان او وخت په صورت کې.....
۵۶	د پختی څټ.....

ناکامه مینه

.....

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بي پایه ستاينه او بي حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانی او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لور او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بي وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل مي و غوښتل یوه بل حقيقي داستان يا ناول چې کيسه يې ننگرهار ولايت کي پيل شوی بيا کابل ولايت ته غزېدلې ده د خپلو ملگرو او کتابونو مینه والو سره گډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال یوازي معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کي توپیر راوړم چې د هرې څانگي مېنه وال په کي ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې لیکنې مي توپیر و لري او هم به مي مینه وال ډېر شي.

ناکامه مینه

.....

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بي ستونزې كړه، تر څو مور له تا پرته بل څوك و نه وینو او نه يې پېژنو. ز مور سره مرسته و كړه تر څو مو په وجود كې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونې:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوك چې دا كتاب لولي په ډېر در نښت هېله كېږي چې، خپلي غوښتنې او وړاندیزونه د دې كتاب د بيا كتنې له پاره، زما سره گډ (شريكه) كړئ.
- د پختې انځور د انټرنټ څخه اخیستل شوی دی.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

ناکامه مینه

.....

د یادښتونو له پاره:

- -۱
- -۲
- -۳
- -۴
- -۵
- -۶
- -۷
- -۸
- -۹
- -۱۰

ناکامه مینه

.....

تران (پیل، شروع، برید):

چنارگل په کال ۱۳۷۲ لمريز (شمسي) کې د ننگرهار ولايت مرکز، جلال آباد ښار کې سترگي دې نړۍ (دنیا) ته وغوروي.

هغه اصلي (اصلاً) د لوگر ولايت وو، خو کورني يې د مجاهدينو خپل منځي جگړو کې د لوگر نه جلال آباد ښار ته، کډه شوي وو.

هغوی د کابل ولايت شاوخوا سيمو مهاجرينو په شان، په يوه کمپ کې ژوند کاوه.

الله له دوی او نورو مهاجرو کورنيو سره، د ملگرو ملتونو نغدي او خوراکي توکو مرستې کېدې.

هغه لمري د نورو ماشومانو په څېر په چارغوکو بيا په ودرېدو شو (راغلی).

څه موده نه وه تېره شوې چې په لاره تگ يې پيل کړ.

هغه په ونه جگ و.

د نورو الکانو نه يې قد جگ (اوچت) و، نو ځکه کورنی يې ورته چنار گل ويل.

ورو، ورو هغه په خپلو همزولو کې په چنارگل مشهوره شو، که نه نو اصلي نوم کوم چې په لمړۍ ورځ هغه باندي د کمپ ملا امام ايښی و، عبدالله وه.

چنار گل لکه چنار ونې په شان لوېده او جگېده.

ناکامه مینه

.....

هغه لږ لوی شو.

په هېواد کې جگړې سرې شوې.

کابل ښار کې هم جگړې لږې شوې.

د هغه وخت جمعیت گوند و توانېد خپل دښمنان له کابل ښار څخه لږې کړي.

خلک ورو، ورو په بېرته راتگ پیل کړ.

هغوی خپلو ویجاړ شویو کورونو ته، ستانه شوو.

الته یې د خپلو کورونو په بیا رغونې پیل کړ.

څه ناڅه هغوی ته وخت دولت(حکومت) د ټاکلي کمېسون له خوا نغدي مرستې کېدې.

بیا ځینو موسسو د هغوی په تشنابونو جوړونې پیل کړ.

د تشنابونو جوړونه په وړیا توگه وه او د اکتېد د کمېټې له خوا مخ ته تلل.

د هغه کورنۍ هم پریکه وکړه (تصمیم و نیوه) چې کابل ښار ته راشي.

چنار گل د خپلې کورنۍ سره کابل ښار ته راغی او د کابل ښار نهمې سیمې (ناحې) د درېیم مکرویانونو په بلاکونو کې مېشت شوو.

دوې کاله نور هم تېر شوو.

ناکامه مینه

.....

هغه د بنونځي د تگ شو.

منی تېر بیا ژمی شو.

او او (هوا) سپره شوه.

واورو په ورېدلو پیل کړ.

هغه به واورو ورېدو ته خوشحالي کوه.

د کوره به واته او د بلاک نورو ماشومانو سره به يې لوبې کوي.

ماشومانو به الته د واورو غونډارې جوړول او يوه بل به يې پرې ویشته.

بیا د سيمي نورو لږ لویو ماشومانو به د واورو نه، د واورو سړی جوړاوه چې په سيمي کې ماشومانو به ورته آدمک برفي ويل.

دا آدمک برفي د سيمي در ژبي خلکو په وینا و.

هغه هم د کور نه گازره وړه او د واورو سړی ته به يې د پوزې پر خای اېښوده.

ځينو نورو لږ لویو ماشومانو به ورته خپله خولې په سرکوه او دغاري دسمال به يې هغه ته په غاري تاره.

د ورځي به تر ناوخته شاو خوا گرزېده.

کله ناکله به يې د غرمي ږودی هم له ياده وته.

د کابل سور ژمی تېر شو.

پسرلی راغی.

ناکامه مینه

.....

هرې خوا میوه لرونکو ونو او گلانو په غوړېدو پیل کړ.
نورو ونو پنډکونه وکړل.
بنکلي او راز، راز بویونه تر سپرېمو کېدل.
مرغیو او چونچنو په خوشحالی پیل کړ.
بورا گان هم له ژمنې خوبه نه راوینس او وزرونه یې وغړول.
بیا یې گلانو د شپږې په خوړلو پیل کړ.
توتکی هم د تودو سیمو نه کابل ته راغلي.
هغوی هم له ځانه سره د پسرلي سندري ويلي.
هغوی به د برېښنا پر مزو(لینونو) کښېناستل او اخوا دېخوا به
الوتل.
په بیا لو (ویالو) اوختو کې به یې چینجې لتول، هغه به یې موندل
او خوړل.
توتکی د کورونو پر جوړونې پیل کړ.
ختې به یې راوړې او د انسانانو په کوټو کې به یې ځان ته په ډېرې
زیرکتیا سره کوټې جوړوي.
توتکي ډېرې بې آزاره مرغی دي.
هیڅ کس (څوک) د هغه ښکار نه کوي.
هغه پر ټولو، گرانې دي.

ناکامه مینه

.....

هغوی کله، ناکله په بنونځیو کې هم جالی جوړوي او لمړی هگی بیا وروسته بچي باسي.

کابل کې چې اوا (هوا) گرمه شي بیا نورو سړو سیمو ته ځي او پر هغوی د پسرلي زېری کوي.

واورو په ویلي کېدو پیل کړ.

د وري میاشت پیل شوه.

لمړی ورځ یې د نورو ز رخصتي وه.

دویمه ورځ یې د بزگر (کروندگر، دهقان) ورځ او هغه هم رخصتي وه.

بیا درېیمه یې د معارف جشن او رخصتي وه.

پر څلورمې ورځ، بنوونځي پیل شوو.

چنار گل هم د بنوونځي شوی و.

پلار یې هغه نږدې بنوونځي ته بوتله.

هغه یې الته گد (شامل) کړ.

بیا یې ورته د شا کڅوره (بکس)، کتابچې، کلمونه (قلمونه) پنسل، پنسل تراش، او پنسل پاک، واخیست.

هغه بنوونځي ته، تگ پیل کړ.

هغه د بنوونځي سره، ډېره مینه درلوده.

ناکامه مینه

.....

وختي به پاڅېده، خپل مخ او لاس به يې مينځه، بيا به يې چای څښه، کوم چې مور يې ورته په ترموز کې دماوه.

وروسته به يې د بنوونځي کالی اغوستل او د آپارتمان څخه به، واته.

د بلاک نورو کوشنيو (ورو) الکانو سره به، بنوونځي ته، ته.

وختونه تېرېدل او چنار گل هم لوبده.

هغه د لمړني بنوونځي زده کړي تر څلورم ټولگي پورې د درېيم مکرويان په بنوونځي کې سر ته، ورسوي.

په ټولگي کې هم څلورمه شمېره (نمره) و.

بيا کورنې يې د هغه ځای څخه کډه وکړه او ارزان قيمت (احمد شاه بابا مېنې) کې مېشت شوو.

الله په يوې لېسې کې گډ او سه پارچه يې د درېيم مکرويان بنوونځي نه واخيسته او الله يې رسمي زده کړې پيل کړې.

هغه په درېيم مکرويانو کې خوشحاله او بلد شوی و.

الله يې ډېر ملگري درلود.

هېرول يې ستونزمن کار او وخت ته يې اړتيا درلوده.

نوی تعليمي کال پيل شو.

هغه په څلورمه ورځ لکه نورو زده کونکو په شان، بنوونځي ته لاړ.

ناکامه مینه

بنوونځي انگړ ته د ننه شو.

الته يې د خپل ټولگي پوښتنه وکړه.

يوه بنوونکي ترې و پوښتل:

د کوم بنوونځي نه راغلی يې؟

هغه و ويل:

زه د درېيمو مکرويانو، نه راغلی يم.

بيا بنوونکي و ويل:

ته د پنځم ټولگي زده کوونکی يې؟

هغه و ويل:

هو صيب!

بيا يې هغه د پنځم ټولگي سر بنوونکي سره بلد (معرفي) کړ.

سر بنوونکي و ويل:

زما سره، ادارې ته لار او ستا نوم به وگورم چې په کوم ټولگي

کې دی.

هغه و ويل:

سمه ده!

بيا سر بنوونکي مخکې او چنار گل ورپسې شو.

دواړه سر بنوونکي خوني (دفتر) ته ننوتل.

ناکامه مینه

.....

سر بنوونکی پر خپلې څوکۍ کښېناست او چنار گل ته يې بلنه ورکړه تر څو د هغه مخ ته، پر څوکۍ کښېني.

چنار گل پر څوکۍ کښېناست.

سر بنوونکي د حاضرۍ پر نوم لوستلو، پيل کړ.

دوي، درې حاضرۍ يې وکتې.

بيا په څلورمه حاضرۍ کې يې د هغه نوم وموند.

هغه ته يې مخ راواړاوه او و ويې ويل:

ته پنځم دې جيم کې يې.

دوېم پور ته وخبړه البته د ټولگيو پر سر، لوحې دي.

خپل ټولگي و مومه او ځان ته څوکۍ و ټاکه.

چنار گل مننه وکړه.

هغه د سر بنوونکي له خونې نه و وت او بل پور ته، پورته شو.

الله يې خپل ټولگي و موند.

بيا ټولگي ته د ننه شو.

ټولگي تش و.

هغه ځان ته يوه څوکۍ و ټاکه او پر هغې کښېناست.

لږ ځنډ وروسته، نور الکان هم پيدا شوو.

هغوی هم ځانونو ته څوکۍ و ټاکې او پرې کښېناستل.

ناکامه مینه

.....

دوي دکيکي لانه وي تيرې شوي چې بنوونکي هم ټولگي ته ننوت.

الکان ټول ودرېدل.

بيا بنوونکي وويل:

کښنئ!

الکان پر خپلو ځايونو کښېناستل.

لمړی بنوونکي ځان وروپېژاند (معرفي کړ) بيا يې زده کونکو ته

وويل:

تاسو هم په وار سره ځانونه معرفي کړئ چې له کومو بنوونځيو نه

راغلي ياست.

هغوی ومنه.

په وار سره يې ځانونه، معرفي کړل.

چنار گل په لمړۍ ورځ ډېر غلی و.

په خپلو انډيوالانو پسې، خپه شوی و.

په ټولگي کې ټول نوي وو.

هغه ورو، ورو د الکانو سره بلد شو.

بيا يې پر شوخي پيل کړ.

هم به يې شوخي کوه او هم به يې سبقونه ويل.

چنار گل غوښتل چې په ټولگي کې لمړی ځای ولري.

ناکامه مینه

.....

هغه به د تختې پر سر سبقونه ویل (تشریح کول) او هم به یې کورنۍ دندې تر سره کوي.

وختونه تېرېدل او هغه په بنوونځي کې مخ ته، ته.

د هغوی کور د بنوونځي نه لرې و.

هغه به په پښوو بنوونځي ته، ته.

په نږدې کوڅو کې د هغه ټولگيوال، نه وو.

هغه خپل پلار ته و ویل:

زما ټولگيوال بایسکلونه لري.

هغوی په وخت ځي او راځي.

زه کله تر ټولو مخکې او یا هم وروسته رسېږم.

بنوونکي پر ما، په غصه کېږي.

کله نا کله مې ټولگي کې هم نه پرېږدي.

د بنوونځي رخصتېدو نه هم، کور ته ژر نه رسېږم.

او(هوا) توده ده.

بیا پلار یې و ویل:

د معاشونونه (تنخواه) به لږ، لږ پیسې زېرمه (ذخیره) کړم او تا ته به پرې بایسیکل واخلم.

هغه د خپل پلار نه، مننه وکړه.

ناکامه مینه

.....

بیا پلار یې ورته و ویل:

تر څو چې پیسې غونډوم، تا ته به دسمال راوړم، ترڅو پر سر یې واچوی.

چنار گل و ویل:

سمه ده پلاره!

ورځ تېره او شپه شوه.

چنار گل د دسمال له پاره ډېر خوشحاله و.

د شپې یې چندان خوب، و نه کړ.

سهار وختي پاڅېد.

مخ او لاس یې ومینځه.

مور یې ورته چای دم کړی و.

هغه چای و څښه.

د کور جامې (کالي) یې بدل او د بنوونځي کالي یې واغوستل.

بیا یې د بنوونځي کڅوره شاته (څټ ته) واچوه.

بوتان یې په پښوو او د خونې و وت.

انگر کې یې اخوا دېخوا وکتل.

بیا د انگر دروازي نه و وت.

ورو، ورو بنوونځي خوا ته روان شو.

ناکامه مینه

په کوڅې کې چوپا چوپي (چوپتا) وه.
کوم، کوم کس به په بایسکل تېرېده.
هغه به بایسکل ته کاته.
خو د هغوی بایسکل به یې نه خوښېده.
د هغوی بایسکلونه د لویانو له پاره وو.
په مخ کې به یې کجاوه او تر شا (څټ) به یې کنجغه درلوده.
د هغه نوي ماډل بایسکلونه خوښېدل کوم چې هېواد ته نوي راغلي وو.
د هغو نه به، د شتمنو کسانو ځامنو گټه اخیسته.
هغه ورو، ورو روان و.
بیا هم د نورو ورځو په شان، لږ ناوخته ښوونځي ته ورسېد.
دروازې کې امنیتي کس پرې غوسه (غوصه) شو او ویې ویل:
ته هره ورځ ناوخته راځي.
هغه ځواب ورکړ:
زمونږ کور د ښوونځي نه، لري دی.
پلار مې وعده کړې چې ما ته به بایسکل اخلي.
بیا به د نورو زده کونکو نه، په وخت راشم.
امنیتي کس و ویل:

ناکامه مینه

.....

څه وخت تا ته بایسکل اخلي؟

هغه ځواب ورکړ:

پلار مې و ویل چې له معاش نه پیسې غونډوم او تا ته بایسکل پرې
اخلم.

کس په خندا شو.

او ویې ویل:

په درې ژبې کې یوه مثل دی چې وايي:

بزک، بزک، نه موري (مري) که جو لغمان مېرسه.

بيا يې چنار گل ته و ویل:

زه لار شه!

بيا ناوخته را نه شئ.

چنار گل و ویل:

سمه ده!

هغه بنوونځی ته د ننه شو.

د ټولگي خوا ته لار.

د ټولگي دروازه، پورې وه.

هغه دروازي ته نږدې شو.

دروازه يې وټکوه.

ناکامه مینه

.....

بیا بنوونکي و ویل:

مهربانی!

چنار گل دروازه خلاصه او تولکي ته، د ننه شو.

بیا یې دروازه، پورې کړه.

بنوونکي ورته و ویل:

ته هره ورځ ناوخته تولکي ته راځي.

چنار گل و ویل:

زمونږ کور له بنوونکي څخه ډېر لرې دی.

بیا بنوونکي و ویل:

پلار ته دې و وایه چې تا ته بایسکل واخلي.

هغه و ویل:

پلار مې زما سره وعده کړې چې تا ته بایسکل اخلم.

بیا بنوونکي و ویل:

سمه ده!

پر ځای دې کښېنه.

هغه مننه وکړه او پر خپل ځای کښېناست.

نږدې غرمه شوه.

ناکامه مینه

.....

د رخصتی وخت شو.
د رخصتی زنگ و وهل شو.
الکانو خپل کتابونه او کتابچې ټولې کړې.
هغه یې په خپلو کڅوړو کې کېښودې.
بیا په وار سره د ټولگیو نه، د بنوونځي انگر ته و وتل.
الته څه کسان د اوبو اودانو، خواوو ته، لارل.
څه نور یې د بایسکلونو ځایونو ته لارل.
خپل بایسکلونو کلپونه (قفلونه) یې خلاص کړل.
خپلې کڅوړې یې د بایسکلونو پر کنجغو ټینګ کړل.
بیا یې بایسکلونه د انډل نه و نیول او ورو، ورو د بنو ونځي انگر
دروازې خوا، روان شوو.
دروازې نه په وتو یې پیل کړل.
هر څوک خپلو کورونو خوا، روان شوو.
چنار گل هم بایسکلونه ته، کتل.
هغه تمه درلوده چې پلار یې ورته یوه بڼه بایسکل وپېري.
هغه په سوچ کې روان و.
بایسکلونه ته به یې، کتل.

ناکامه مینه

.....

په دې وخت کې پښه یې پر کوشنی تیرې (ډبرې) و نښته او پرمخې
و غورځېد.

الکانو منډې کړې.

هغه یې د ځمکې نه، راپورته کړ.

د هغه کالي په خاورو شوي وه.

بیا یې خپل کالي و ځنډل.

لاسونه یې هم لږ گرگري (شوکارې) شوي وو.

بیا یې خپله کڅوړه (بکس، بیک) شا ته (څټ ته) سم او پر لارې
روان شو.

ځنډ وروسته، خپل کور ته ورسېد.

انگړ ته، د ننه شو.

لږ په خاورو سپېره و.

مور یې د غرمې ډوډۍ په تیارلو، بوخته وه.

مور ته نږدې او هغې ته یې سلام ورکړ.

مور یې هم د هغه سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا مور یې هغه ته وکتل.

ویې ویل:

کالی دې ولې په خاورو سپېره دي؟

ناکامه مینه

.....

د چا سره خو به دې شخړه نه وي کړې؟

هغه و ویل:

نه موري!

الکانو ته مي کتل کوم چې به په بایسکلونو سپرېدل او خپلو کورونو خوا، تلل.

زما پینه په تیرې ومبسته (و نښته، بنده شوه) او پرمخې وغورځېدم. وگوره لاسونه مي هم بنوکارې شوي دي.

بيا مور يې هغه د لاسه ونيو او د کوتې نه د باندي شوه.

د اوبو کوزه يې واخيسته، کومه چې د باندي لمر ته ايښودل شوي وه.

د کوزې اوبه تودې وي.

بيا د هغه پر لاسونو يې اوبه واچوې.

وروسته يې هغه ته و ویل:

صبر وکړه.

اوبه واخله او مخ دې هم پرېمنځه.

هغه خپل مخ هم پرېمنځه.

بيا مور يې د هغه مخ او لاسونه، پر خپل ټيکري، وچ کړل.

هغه ته يې و ویل:

ناکامه مینه

.....

کوټې ته د ننه شه.

الماری نه واسپلین واخله!

خپل لاسونه او مخ دې پرې غوړ کړه.

زه به تا ته ږوږی و باسم.

ته به هم وړی شوی یې.

هغه و ویل:

هو موري!

ډېر وړی شوی یم.

چنار گل کوټې ته د ننه شو.

کڅوره یې تر شا (څټ) خلاصه او د کوټې په کونج کې یې کېښوده.

واسپلین یې راواخیست او خپل مخ او لاسونه یې پرې غوړ کړل.

بیا پرتوشکي کېښاست.

مور یې د هغه ورور ته غږ او ویې ویل:

دسترخوان اوار کړه.

هغه دسترخوان اوار او مور یې ږوږی او کتغ راوړ.

پر دسترخوان یې کېښود.

بیا ټولو، د ږوږی پر خوړو پیل کړ.

ناکامه مینه

.....

ډوډی وخورل شوه.
بیا مور یې لاره او چای یې دم کړ.
چای یې کوټي ته راوړ.
بیا یې پر پیالو و وېشه.
چای و څښل شو.
چنار گل ستری شوی و.
سر یې پر بالښت کېښود او بیده شو.
پوره دوي گړی ویده شوی و.
بیا له خوبه پاڅېد.
په انگر کې وگرځېد.
وروسته بېرته کوټي ته ستون شو.
کڅوره یې واخیسته.
کتابونه، کتابچې او کلمونه یې د کڅورې نه، و ویستل او پر کورنی
دندي یې پیل کړ.
هغه اخته و.
مازیگر شو.
پلار یې هم د کار څخه راغی.
هغه د و عدې سره سم، یوه ښکلی دسمال هغه ته اخیستی و.

ناکامه مینه

پلار یې کوټې ته د ننه شو.
پر چنار گل یې غږ کړ.
دا دی ستا دسمال.
خومره بڼکلی دی.
چنارگل له خایه پاڅېد.
پلار ته یې سلام ور کړ.
پلاریې د هغه سلام ته خواب ورکړ.
بیا چنارگل د خپل پلار د لاسه، دسمال واخیست.
په دې وخت کې د هغه د پلار پام، د چنار گل لاسونو ته شوو.
گوري چې د هغه لاسونه شوکاري شوي دي.
پلار یې ترې و پوښتل.
لاسونه دې ولې شوکاري شوي دي.
هغه خپله د لوېدو کیسه یې پلار ته بیان کړه.
پلار یې خوشینی شو او هغه ته یې و ویل:
ما څه پیسې غوندې کړي دي.
څه نورې به له خپل ملگري نه پور واخلم.
جمعی ورځ هسې رخصتي ده.

ناکامه مینه

.....

ته هم د جمعې په ورځ رخصت یې.
دواړه به ښار منډیې ته لاړ او تا ته به باسیکل وپېرم (واخلم).
چنار گل په خندا شو.
د پلار نه یې مننه وکړه.
څو ورځې تېرې شوې.
پلار یې څو روپۍ د خپل نږدې ملګري قدوس خان نه، پور کړې.
جمعه شوه.
بیا سهار په نهو بجو له کوره و وتل.
ښار ته ورسېدل.
بیا د بایسکلونو خرڅلاو منډیې ته ننوتل.
اخوا دېخوا بایسکلونو په لیدو یې، پیل کړ.
چنار گل تر ټولو لوړ او نوی موډل (ماډل) بایسکلونه، خوښول.
پلار به یې چې د هغه بیې پوښتنه کوه، بیه به یې لوړه او پیسې به
یې نه پوره کېدې.
ورځ یې تېره شوه.
بیا پلار یې و ویل:
ستا د خوښې نوي بایسکلونو ته مو وسه، نه کېږي.
ښه به داوې چې یوه استعمال شوی (مستعمله) بایسکل تا ته واخلم.

ناکامه مینه

.....

هغه ومنه.

بیا دواړه دوپیم لاس بایسکل خرڅولو ځای (کهنه فروشی) ته لاړل.

الته یې په مناسبه بیه، باسیکل وموند.

هغه یې چنار گل ته وپېره (واخیست) او کور ته یې راوړ.

چنار گل پر بایسکل چلولو، نه پوهېد.

پلار به یې هغه ته بایسکل بنوده.

لس ورځې تېرې شوې.

هغه ورو، ورو بایسکل یاد کړ.

لمړی به د خپلو کوڅو بیا وروسته عمومي واټ ته، واته.

الته به یې بایسکل باندي سپرېده.

هرې خوا به، گرځېده.

هغه بایسکل پوره یاد کړ.

بیا پلار یې ورته پر بایسکل باندي د مکتب تگ، اجازه ورکړه.

هغه به پر بایسکل ته، او راته.

هغه به بیا په وخت بنوونځي ته، ته.

چنار گل، پنځم.....نهم، لسم، یوولسم او دولسم ټولگی یې

الته بشپړ او سر ته ورساوه.

ناکامه مینه

.....

بیا الله د اقتصاد په برخې کې ځان، کثیرالرشتوی انستیتوت کې گډ (شامل) کړ.

دوې کاله یې اقتصاد ولوست.

هغه په بریالیتوب سره زده کړې تر سره کړې.

بیا یې د کابل پوهنتون ته، کانکور آزموینه ورکړه.

هغه د کابل پوهنتون یوه پوهنځي ته، بریالی شو.

یوه میاشت تېره شوه.

بیا هغه د نوم لیکنې له پاره، پوهنځي ته لاړ.

نوم لیکنه یې وکړه.

بیا یې څه فورمې واخیستې.

هغه یې ډکې او بیا یې د پوهنځي تدریسي مسول ته، وسپارې.

څو ورځې نورې هم، تېرې شوې.

درسونه پیل شوو.

هغه په ډېرې مینې سره خپل درسونه پیل کړل.

پسرلی و.

د پوهنتون سیمه خورا پاکه او شنه وه.

هرې خوا شنه چمنونه، گلونه او اوچتې، اوچتې د نښترو ونې

بنسکارېدې.

ناکامه مینه

.....

تول پوهنځي، په يوې لويې سيمې کې شتون درلود.
تول پوهنتون نه يوه دېوال تاو راتاو و.
پوهنتون درې دروازي درلودې.
د پوهنتون فضا تر بنوونځيو توپير درلود.
تر دولسمه د الکانو او انجونو بنوونځي سره جلا وو.
خو په پوهنتون کې داسې نه وو.
الکانو او انجونوبه سره ګډ ټولګي کې سبق ويل.
استادان هم بنځي او هم نارينه وو.
هغوی هم په يوه دپيارتمنت کې، سره يوه ځای کار کاوه.
چنار گل له يوه محيط څخه بل محيط ته ننوتی (داخل) شوی و.
څه آزادي وه.
د هغه په ټولګي کې، انجونې هم وې.
هغه الله نور ملګري و موندل.
يوه يې د ارزان قيمت (احمد شا بابا مېنې) نه د هغه سره مل کېده.
دواړه د کابل پوهنتون زده کړيالان وو، خو پوهنځي يې سره بېل وو.
هغه د زده کړو سره، ډېره مینه درلوده.

ناکامه مینه

.....

کله نا کله به خپل تره کور ته، کوم چې په خوشحال خان سیمې کې و، ته.

الته به د جمعي په شپه هم پاتې کېده.

د هغه سبقونه د شپې له خوا وو.

یوه ماښام چې له پوهنځي نه و وت، په زړه یې د تره زوی وگرځېد.

خپل ملگري ته ودرېد له کوم سره چې هره ورځ مازیگر پوهنتون او ماسخوتن ارزان قیمت (احمد شا با مېني) ته، ته.

څو دقیقې د پوهنځي سرک مخې ته، ولاړ و.

ملگري یې راوړسېد.

بیا دواړو سره روغېر وکړ.

وروسته بیا سره روان شوو او د پوهنتون انگر نه و وتل.

چنار گل خپل ملگري ته و ویل:

ته کورته لاړ او زه غواړم خپل تره کور، کوم چې په خوشحال خان مېني کې دی، لاړ شم.

ملگري یې و ویل:

سمه ده!

ستا خوښه!

ته البته لاړ او زه به کور ته لاړ شم.

ناکامه مینه

.....

چنار گل و ویل:

سمه ده!

بیا یوه د بل سره خدای پاماني وکړه او لارې سره بېلې شوې.

چنارگل موټر ته وخوت او څه ځنډ وروسته خپل تره کور ته ورسېد.

او او (هوا) تیاره وه.

برېښنا نه وه.

کوڅې تیارې وې.

هغه د خپل جب نه غورکی (ټېلفون، موبایل) را و وېست.

بیا یې د هغه څراغ روښانه کړ.

په سختیو د خپل تره، کور ته ورسېد.

دروازه بنده وه.

د دروازي شا (څنټ) ته ودرېد.

دروازه یې وټکوه.

دروازې ته د هغه تره زوی راغی.

بیا یې و ویل:

څوک یې؟

هغه و ویل:

ناکامه مینه

.....

چنار گل یم.
د تره زوی یې دروازه خلاصه کړه.
د هغه سره یې روغېر وکړ.
بیا یې هغه د مېلمه خونې ته و باله.
دواړه کوتې ته ننوټل.
په دې وخت کې تره یې هم راغی.
چنار گل له ځایه پاڅېد او هغه ته یې، سلام ور کړ.
بیا د هغه تره، سلام ته یې وعلیکم و ویل.
تره یې ورته و ویل.
پاس پر توشکې کښېنه!
هغه پر توشکې کښېناست.
د تره زوی یې بالښت د هغه شا ته کېښود.
د شپې ډوډۍ یې الته وخوړه.
چای څښلو نه وروسته بیده شوو.
د کورنۍ ډېرې غړي سهار وختی لمانځه ته، پاڅېدل.
لمنځونه یې وکړل.
بیا د سهار چای راوړل شو.

ناکامه مینه

.....

د هغه تره زوی وختی کار ته تللی و.

بیا یې د تره د بنځې نه پوښتنه وکړه:

تره زوی مې چېرې دی؟

هغې و ویل:

هغه په بازار کې هتې (دوکان، دکان) جوړ کړی دی.

چنار گل و پوښتل:

د څه شي او چېرته ده؟

هغې و ویل:

نږدې بازار کې او د کتابونو پلورلو هتې ده.

بیا هغه و ویل:

زه الله ځم.

د تره بنځې یې و ویل:

الله لار خو د غرمې ته د تره زوی سره دې یوه ځای راشی.

هغه و ویل:

سمه ده!

بیا هغه له کوره، و وت.

بازار ته لار او د خپل د تره زوی هتې یې و مونده.

ناکامه مینه

.....

هتی ته، د ننه شو.

د خپل د تره زوی سره یې روغېر و کړ.

د تره زوی یې خوشحاله شو.

بیا یې چنار گل ته بلنه ورکړه تر څو، پر څوکی کښېني.

هغه پر څوکی کښېناست.

تره زوی یې هغه ته چای و غوښت.

چای ورسېد.

بیا یې چنار گل ته، په پیالی کې چای واچوه.

چنار گل پر چای څښلو پیل کړ.

په دې وخت کې یوه ښکلي انجلی هتی ته د ننه شوه.

شاوخوا یې د کتابونو په لیدو پیل کړ.

څو دیکي اخوا دېخوا وگرځېده.

یوه کتاب یې د حقوق په هکله خوښ کړ.

داسې ښکارېده چې د حقوق پوهنځي زده کړیاله وي.

چنارگل د تره زوی ته یې و ویل:

دا کتاب په څو افغانی ده؟

هغه و ویل:

ناکامه مینه

.....

راکړه چې دوېم مخ يې و گورم.
هغې کتاب ورکړ او چنار گل ته يې د ستروگو لاندې و کتل.
د کتو سره پر چنار گل لږزه راغله.
سور اور، پرې بل شو.
هغه ډېره بڼکلي وه.
بنايسته د هوسۍ په شان سترگې، اوچته او نرۍ جگه وه.
په دې وخت کې د چنار گل د تره زوی د کتاب دوېم مخ وليد
چېرې چې ليکل شوي و.
بیه: ۱۵۰ افغانۍ.
بيا هغه ورته د کتاب دوېم مخ و بنود، چېرې چې د کتاب بیه پرې
ليکلي وه.
هغې د خپلې کڅورې (دستکول) نه بله کوشني کڅوره و وېسته او
۱۵۰ افغانۍ يې جلا او هغه ته يې ورکړې.
بيا په موسکا له هتۍ و وته.
چنار گل د هغې پسې کتې تر کوم خايه چې، هغه بڼکارېده
(معلومېده).
څه موده تېره شوه.
هغه انجلۍ د چنار گل پر زړه کښېناسته.
چنار گل به هم د هغې سوچ کاوه.

ناکامه مینه

.....

دوي درې ورځې وروسته به الله، ته.

انجلی به هم کله ناکله، راتله.

چنار گل به هغې ته، کاته.

د چنار گل تگ راتگ ډېر شو.

بیا هغه د خپل تره زوی ته، و ویل:

زه غواړم له تا سره په دې هتۍ کې گډ (شریک) شم.

هغه و ویل:

ولې دې ځان ته بېل او په بل ځای کې هتې نه جوړوي؟

هغه و ویل:

لمړی خو زه دومره ډېرې پیسې نه لرم.

دوېم، زه د کتابونو په را کړې ور کړې نه پوهېږم.

غواړم چې لمړي بلد بیا ځان ته هتۍ ونیسم.

د تره زوي یې و منه.

هغه یې له ځانه سره گډ (شریک) کړ.

دی به هره ورځ د پوهنتون نه مخکې الله ته او کوم وخت چې به

هغه راتله، د هغې ننداره به یې کوه.

د چنار گل مینه یوه اړخیزه وه او انجلی نه پوهېده چې هغه پرې

مین شوی دی.

ناکامه مینه

.....

د یادی انجلی خور د چنار گل سره په یوه ټولگی کې او مور یې د هغه بنوونکې (استاده) وه، خو چنار گل په دې راز نه پوهېد.

څه موده تېره شوه.

چنار گل به کوبنښن کاوه چې هغه پوی کړي چې، پرې مین دی.

کال تېر شو.

چنار گل د خپل د زړه خبره هغې ته، وکړه.

هغې و ویل:

بښنه غواړم.

ته ځان ته کومه بله انجلی و ټاکه.

زه نوماند (نامزد) یم.

چنار گل د دې خبرې په اورېدو سره سوړ اوسلی و باسه.

لکه پر تودې سکروټي چې سړي (یخي) اوبه واچوي.

چنار گل څه و نه ویل.

هغه به کوبنښن کوه چې انجلی له زړه و باسي، خو نه کېده.

کال بل هم تېر شو.

جلی پوی شوه چې نوماند یې بله بڼځه لري.

څه موده نوره هم تېره شوه.

ناکامه مینه

.....

بیا انجلی د چنار گل نه و غوښتل تر څو کوم کس (څوک) و مومي
چې د هغې د لیسانس پای لیک ورته، ولیکي.

چنار گل و ویل:

سمه ده!

زه به یې درته ولیکم.

هغې د خپل پای لیک موضوع، هغه ته ورکړه.

هغه هم په لږه موده کې، د هغې پای لیک چمتو کړ.

چنار گل د هغې غورکي (تېلفون، موبایل) شمېره نه درلوده چې
هغې ته خبر ورکړي.

بیا څه موده نوره هم تېره شوه.

انجلی راغله او د خپل پای لیک پوښتنه یې وکړه.

چنار گل په ځواب کې و ویل:

ستا پای لیک، خو خلاص دی.

زما سره ستا شمیره نه وه، چې تا ته مې زنگ وهلی و.

بیا هغه لږ په غصه شوه او چنار گل ته یې و ویل:

ته درواغ وايې.

ز ستا نه، خپلې مور او خور ته، شکایت کوم.

بیا د هغې نه د باندې شوه.

ناکامه مینه

.....

دوي ورځې وروسته هغه د خپلې مور سره هتې ته راغله.

چنار گل ډېر وارخطا شو.

د هغې مور د چنارگل بنوونکې (استاده) وه.

د هغې مور د انجلې پای لیک خبره پورته کړه.

چنار گل و ویل:

پای لیک چمتو دی.

بیا به یې وگورم (مرور کړم) چې کومه غلطې په کې نه وي.

زما سره د انجلې شمېره نه وه چې مې هغې ته زنگ وهلې وای.

په دې وخت کې چنار گل خپلې استادې ته و ویل:

کولای شم، ستا شمېره ولرم.

هغې و ویل:

هو!

اوس دستي.

په دې وخت کې انجلې چالاکي وکړه، خپله شمېره یې چنار گل ته

ورکړه او وپي ویل:

پای لیک چې خلاص شو، ما ته زنگ ووهه، تر څو راشم او پای

لیک درنه، واخلم.

هغه ویل:

ناکامه مینه

.....

سمه ده!

بیا مور او لور د هتی نه، خوشحاله و وتل.

څه موده تېره شوه.

چنار گل هغې ته پیغام پرېښود، کوم کې چې یې لیکلي و.

زه د ستا سره مینه لرم.

هغې په ځواب کې ولیکل:

بېننه غواړم.

ما ته داسې پیغامونه مه لیکه!

زه نوماند (نامزد) یم، نوماند.

بیا چنار گل ورته پیغام پرېښود کوم کې چې یې لیکلي وه.

زه نه غواړم تا ته خنډ (مزاحمت) وکړم.

دا پیغام مې ستا د پای لیک له پاره پرېښود.

بیا یې ډېر وخت پیغام و نه لېږه.

څه موده تېره شوه.

د کرکېټ لوبې پیل شوې.

چنار گل به د کرکېټ په هکله، مجلسونو ته، ته.

یوه ورځ هغه انجلی هتی ته راغلي او د چنار گل پوښتنه یې کړې

وه.

ناکامه مینه

.....

د تره زوی یې هغې ته ویلي وه چې:
چنار گل د کریکېټ سره مینه لري.
اوس د کریکېټ مجلس ته، تللی دی.
هغه د هټی نه و وته او چنارگل ته یې پیغام واستوه.
ته چپرې یې؟
زما پای لیک دې څه کړ؟
لمړی تېلفوني خبرې بیا پیغامونه (مسجونه) سره، پیل شوو.
کال بل هم تېر شو.
هغې د خپل نوماند سره، اړیکې پرېکې کړې.
بیا یې د چنار گل سره نوې اړیکې پیل کړې.
کله په غورکي (ټېلفون، موبایل) او کله به یې پیغامونه لیکل.
هغوی به یوه د بل سره د ژوند پرتولو ناخوالو غږېدل او کیسې به
یې پرې کوي.
هغوی به تر شلو ساعتونو هم، ډېرې خبرې کوي.
بیا یې هغې ته ولیکل:
زه غواړم له تا سره واده وکړم.
هغې په ځواب کې و ویل:
لږ صبر وکړه.

ناکامه مینه

.....

زه به په دې هکله د خپلې کورنۍ سره، خبرې وکړم.

چنار گل به هره ورځ هغې ته دا پیغام لیکه.

هغې به په ځواب کې لیکل:

لږ صبر وکړه.

فامیل مې راضي نه ده.

الک د خپلې مینې په هکله، خپلې کورنۍ ته خبر ورکړ.

کورنۍ یې هک پک پاتې شوو.

کورني د انجلۍ په هکله، د هغه تره زوی نه وغوښتل تر څو د انجلۍ په هکله ټول او کره معلومات د چنار گل کورنۍ سره گډ (شریکه) کړي.

د چنار گل تره زوی، و منه.

هغه خپلې پلټنې پیل کړې.

څه موده تېره شوه.

د هغه پلټنې پای ته، ورسېدې.

هغه کره معلومات تر لاسه او د چنار گل کورنۍ ته یې وړاندې کړل.

د چنار گل کورنۍ راضي شوه.

بیا چنار گل و ویل:

ناکامه مینه

.....

زما کورنی راضي ده.
څه وخت رایباران ولېرم؟
هغي و ویل:
لږ صبر و کړه.
لږ وخت راکړه.
په دې حالت کي پنځه کاله تېر، شوو.
بیا انجلي و ویل:
اوس زمونږ کورنی راضي ده.
کولای شي رایباران راو لېري.
هغه و ویل:
سمه ده!
دوي ورځي تېري شوي.
انجلي و ویل:
زما د ورور کوژده ده.
کوژدي نه وروسته، رایباران ولېره!
چنار گل و ویل:
سمه ده!

ناکامه مینه

.....

ورخ وروسته، روژه راغله.

بیا چنار گل و ویل:

اوس خو روژه ده.

رایباران به وروسته له روژې، درولېږم.

هغې و ویل:

سمه ده!

څرنگه چې ستا خوبنه وي.

د روژې ۲۷ مه ورخ شوه.

د انجلۍ کورني، هغه يې نورو رایبارنو ته، ونومانده (نامزد کړه).

انجلۍ راضي نه وه.

په دې هکله يې خپل راپور، چنارگل ته ورکړ.

هغوی په غورکي (تېلفون، موبایل) کې سره خبرې کوي.

څو ورځې تېرې شوي.

چنار گل هغې ته و ویل:

اوس چې په زوره سره نوماندې شوي يې، نه غواړم نور تا ته پیغام پرېږدم.

همدا راز نه غواړم ستا سره په غورکي (تېلفون، موبایل) کې خبرې وکړم.

ناکامه مینه

.....

په دې وخت کې د چنار گل پر سترگو کې اوبنکې وڅرخېدې او نور یې څه و نه ویل.

څه وخت تېر شوو.

هېواد (وطن) کې حالات، گډ وډ شوو.

امریکايي لښکرو په وتو پیل کړ.

طالبانو د هرې خوا پر ولسوالیو او ولایتونو، قبضي ټینګې کړې.

قطعات یوه د بل پسې طالبانو ته تسلیمېدل.

طالبانو د دوېم ځل له پاره، کابل ته ورسېدل.

انجلی هم د خپل نوماند سره، لکه نورو افغانانو په طیارو کې وتښتېدل.

هغوی امریکا ته، لارل.

اوس الله بڼه او آرام ژوند لري.

هغه اوس یوه زوی او یوه لور لري.

چنار گل به په سوچونو کې ډوب وه.

د هغه کورنۍ پوهېدل چې هغه په رښتیا مین شوی و.

د هغه د خلاصون له پاره یې هلې ځلې، پیل کړې.

هغه ته یې و ویل:

ستا مینه یوه خوا یا ځانګړې (یوه طرفه) وه.

ناکامه مینه

.....

بنه به وی چي، هغه انجلی له هیره (یاده) وباسئ.
مونږ به تا ته، یوه بله بنکلی او بنایسته انجلی پیدا کړو.
تا به نوماند او کال وروسته به، ستا واده وکړو.
هغه نه مڼه.

بیا یې په ډېرو خبرو او عذرونه چنار گل هم نوماند کړ.
کال وروسته یې هغه ته، واده وکړ.
هغه د مینتوب ټولې کیسې، خپلې میرمنې ته، بیان کړې.
اوس چنار گل یوه بنکلی زوی لري.

خو!

د هغې انجلی مینه یې اوس هم لږ، لږ یادېږي.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماري افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحي در معماري (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
- (برای اساتيد انستيتوت های تخنيکي و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجینري) جلد اول
۵. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجینري) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحي در معماري (بخش اداري)
۷. معماري اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماري شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندي اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاريه / دنيای انجینري
۱۲. آموخته های ناب از طراحي تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقيقي با مقیاس معماري
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماري و مهندسي
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنيا نگذاري اولين مساجد توسط افغانها در آسترليا
۱۸. آموخته های ناب از طراحي تا نظارت

ناکامه مینه

.....

- جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
- جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (گډوډي د افغانستان په معماری
کي)
۲۶. مدرنه جو ما تونه وو پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش
مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش
مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل

ناکامه مینه

.....

۳۵. مجنون او گلچین (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)
۳۹. برف ها آب میشود
۴۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بوډا بنکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پیل
۴۵. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد دوم)
۴۷. د شپېلی مینه (مه ینه) په کچه گری کی (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مینه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د یوې بڼونکي مینان په یوه تولگي کی (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گري ماما مینه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کی ودانیز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بي زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د میني تاو (پښتو ناول)

ناکامه مینه

۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ ګرڼلاره د معمارانو او اېنجنېرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد سوم)
۵۹. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواږه ملګري (پښتو ناول)
۶۰. د یوې میاشتي **ناوې** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)
۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنی سوداګره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - **بي بي مهرو**
۶۵. سرغندوی (تاب، مشهور) پوډري
۶۶. دارونکی سپلاب (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانیو جوماتونو **توپیر** د نن سره
۶۹. د مور **وژونکی (قاتل)**، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم (جلد چهارم)
۷۲. لپونۍ **ملا** (پښتو ناول)
۷۳. **خوان شهید** (پښتو ناول)
۷۴. **توده برستن** (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند **خوږې** او **ترڅې** (پښتو ناول)
۷۸. الماء [دیارلس کلنه فلسطینی انجلی تر نړېدلې ودانۍ (پښتو ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم

ناکامه مینه

.....

- (جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبي
۸۱. د ښاروالۍ کارپگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرې زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)
۸۴. ساختمان های کانتینری
۸۵. کانتینري ودانۍ
۸۶. Architecture of Buddhist temple in Kabul city
۸۷. ښکلې هوسی (پښتو کیسه)
۸۸. خره بیزو (پښتو کیسه)
۸۹. سور تنور (پښتو ناول)
۹۰. سپین کارغه (پښتو داستان)
۹۱. لېونی لېوه (پښتو داستان)
۹۲. بندي مرغه (پښتو داستان)
۹۳. بي وخته سېلاب (پښتو ناول)
۹۴. ملا نصرالدین سره د دوکې پایله (پښتو ناول)
۹۵. د پوی بهلول غوره پرېکړه (پښتو داستان)
۹۶. د کابل ښار لمړي گمرک اداري ودانۍ معماري
۹۷. **ناکامه مینه (پښتو ناول)**

ناکامه مینه

د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کلالی در مرادخانی
۳. بی وخته باران
۴. د ژوند پای

ناکامه مینه

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Failed love

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: Feberuary - March / 2028

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**